

e-Rojnost č. 350

Znojenské dění komentuje Jiří Cmunda Roupec

Vychází od září 2017

David Bohbot přednášel ve Znojmě o pravdách a lžích .... str. 2

Cendelínová studánka s obnovou tradice letnic .... str. 3

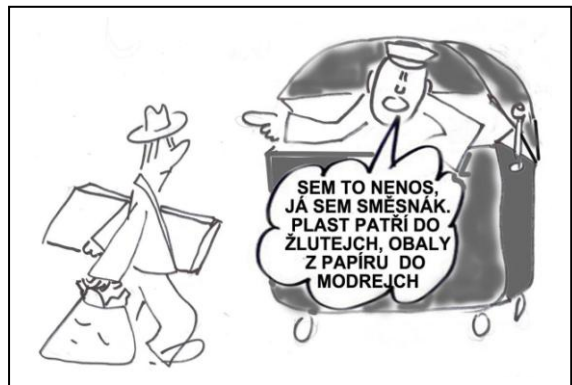
Magazín: Ohlédnutí za historií znojenského Lidového domu

4. 6. 2024

Město slibovalo inovaci v třídění odpadu. Už něco vymyslelo?

Jedním z našich neblahých průvodců jsou odpady. Jsou jedinci, kteří se snaží zužitkovat vše, téměř do mrtě, a pak i tací, po nichž zůstávají odpadků hory. Doma je nikdo přirozeně nechce. Není to až tak dávno, co lidé, zejména na venkově, museli odvážet odpadky na obecní skládky. Mnohde tak vznikly ekologické bomby. Moderní komunální společnost bere tuto povinnost za občany na sebe. Zprvu službu obecní úřady platily z daní, čili nepřímo z odvodů daňových poplatníků, posléze uvalily na občany zvláštní odpadový poplatek, který v současnosti vystoupal ve Znojmě na 800 korun ročně, což je měsíčně 66,7 koruny. Není to až tak závratná suma (dnes už se leckde rovná ceně jednoho piva), kterou až na výjimky by neměl být problém zaplatit. Jistý problém lze spařovat v tom, že vedení mnohých obcí, včetně Znojma, řeší odvoz a likvidaci odpadu prostřednictvím komerčních organizací, které přirozeně nemají s občany nic společného a smyslem jejich podnikání je maximální zisk. Město má teoreticky možnost hlídat vykonávání služby prostřednictvím svého zástupce v řídicích orgánech firmy. Je otázka, jak důkladně svoji roli plní. Ve Znojmě svoz, třídění odpadu, odvoz velkoobjemového odpadu..., zajišťuje firma FCC Znojmo, s. r. o. Jejím jednatelem je podle rejstříku Kurzy.cz znojenský radní a také poslanec PČR David Štolpa. Nabízí se otázka, za čí zájmy ve firmě FCC kope? Za firemní, nebo městské?

Zásadním posunem v odpadovém hospodářství bylo rozhodnutí o třídění odpadu. Za tím účelem byly zavedeny barevně označené kontejnery na papír, plasty, sklo, elektro součásti, plechovky od nápojů, bioodpad a zvláštní boxy na oděvy. Postupem doby při masívní propagaci a působení na občany se podařilo dostat třídění na úroveň plus minus 50 %. To znamená, polovina komunálního odpadu končí v černých kontejnerech na směsný odpad. To je všeobecně známo. V rodině paní starostky Ivany Solařové zřejmě vynáší odpadky manžel. Kdyby to-

mu bylo jinak, mohla by si odpustit bohatě medializovanou akci, při níž nechala v září loňského roku na náměstí Svobody vysypat kontejner na směsný odpad. Jeho obsah potvrdil známý fakt, že polovina obyvatel Znojma, respektive znojenské části Přímětice, odkud kontejner pocházel, třídí, a druhá ne. Starostka ing. Solařová se při té příležitosti nechala slyšet v tom smyslu, že názorná ukázka je prvním krokem, po němž budou následovat mechanismy, které nedostatečný poměr změní. O nějakém novém lepším systému však není vidu ani slechu. Existují sice v jiných městech pokusy na podporu třídění, ale nikterak zásadní. Nepomáhají ani zvýšené taxy za odvoz odpadu. Zlobí se všichni a roztrpčeni jsou i ti, kteří už roky příkladně třídí a platí stejně jako netřídíči. Radnice zatím žádného zlepšení nedosáhla. Netřídíče nepřiměla ke třídění a třídíče demotivuje. Pokud radní města Znojma alespoň tuto disproporci nevyřeší, k žádné zásadní změně nedojde, a občané mohou jen očekávat další zvýšení poplatku za odpad.

David Bohbot přednášel ve Znojmě o pravdách a lžích

V druhém květnovém týdnu se ve Znojmě uskutečnila v salonku hotelu Mariel přednáška Davida Bohbota, izraelského bezpečnostního experta žijícího v České republice. Přednáška se do jisté míry konala u příležitosti letošního vydání jeho knihy *Bezpečná Evropa? s podtitulem Pravdy a lži*. Pořadatelem besedy bylo vydavatelství Danielknihy a vydavatel Daniel Pospíšek také hosta uvedl a představil publiku.

David Bohbot se narodil v izraelském přístavu Haifa (1968). Po absolvování střední školy narukoval k námořnictvu a následně se stal příslušníkem záložních výsadkových jednotek. Po odchodu z armády žil, studoval (Montgomery College, Maryland) a pracoval ve Spojených státech. Dnes žije a podniká v České republice. Má dvojí občanství, izraelské i české. Jeho společnost MASADA Security Solutions, s. r. o., působí v Praze a na Kladně. V roce 2021 Bohbot založil Centrum proti terorismu. V roce 2018 neúspěšně kandidoval jako nestraník za Svobodné do Senátu, taktéž i v roce 2022. V témže roce se stal členem Trikolory, strany, pro niž je charakteristický konzervatismus, pravicový populismus a euroskepticismus. Za koalici Svobodní a Trikolora nyní D. Bohbot kandiduje do Evropského parlamentu. Jeho znojemskou přednášku lze chápat i jako agitaci pro své zvolení.

David Bohbot

V první části přednášky se David Bohbot věnoval problematice konfliktu mezi Izraelem a Palestinou. Za jeho podstatu jednoznačně určil náboženské pohnutky. Palestinci, coby vyznavači islámu, chtějí zničit stát Izrael. Podle Bohbota Palestina není stát a nikdy jím nebyla, je to jen region, nebo jen jiné jméno pro Izrael. (Na první pohled troufalé tvrzení lze doložit historicky. Už v Bibli se píše o zemi izraelské, Erek Isra'el, čímž je míněno území mezi Středozemním mořem a řekou Jordán – pozn. Rojnost).

Bohbot se v této fázi přednášky soustředil na loňský útok Palestinců z pásma Gazy na Izrael, při němž bylo zavražděno 1 139 osob, včetně 36 dětí a 71 cizinců. Na 250 jich bylo odvečeno do Gazy jako rukojmí. Následovala tvrdá izraelská odvěta. Podle Bohbota lidé ve světě často nechápu postup Izraele, při němž roste počet civilních obětí. Přitom na území palestinských měst jsou kilometry chodeb k ukrytí. Ty ale slouží výhradně bojovníkům Hamásu, nikoliv dětem, ženám, či

Bohbot vysvětluje ztráty na civilistech v Gaze

starým lidem. To je jedna z příčin vysokých civilních obětí, vysvětlil Bohbot. Izraelský expert se dotkl i bohatě medializovaného případu raketového zásahu nemocnice Šífa. Hamás okamžitě hlásil pět stovek mrtvých, z toho dvě stě dětí. Když se zjistilo, že raketu nevystřelil Izrael, ale islámský džihád, Hamás rázem dementoval počty obětí až došel k číslu jedenáct. Prvotní zprávu Hamásu řada médií převzala. Bohbot to označil za jejich podíl na šíření nepravd. Jistě jako občan ČR pan Bohbot sleduje i české zprávy a musel si všimnout, že veřejnoprávní ČT vždy takové zprávy doplňovala slovy: „Informaci nebylo možno ověřit z nezávislých zdrojů.“ Mimoto zpravodaj ČT v Izraeli, David Borek, informoval pravidelně a myslím i seriózně z míst bojů.

Pokud se týká osočování Izraele z genocidy, připomněl Bohbot roky 2013 až 2016, kdy Al Kajda a Islámský stát zavraždil tisíce Evropanů. „Jak reagoval svět a Spojené státy?“ položil Bohbot řečnickou otázku. „Při odvetách bylo zabito půl milionů Arabů, z toho většina civilistů. Lidé z těch zemí,“ jak uvedl řečník, „dnes kritizují Izrael za oběti bojů proti Hamásu. Přitom Izrael bojuje doma za své přežití.“

Druhé téma přednášky se týkalo Ruska a Ukrajiny. Podle Bohbota nemá Ukrajina proti Rusku šanci, a to z hlediska poměru hospodářského a lidského potenciálu. Zatímco v záležitostech Izraele mluvil David Bohbot věčně, pokud se týká rusko-ukrajinského konfliktu, zůstával u dojmů a vlastních dedukcí, přičemž Ukrajina hájí své území ze stejného důvodu jako Izrael. Bohbot ani

jednou neoznačil Rusko za agresora. Za viníka více než rok vlekoucí se války Bohbot považuje Západ, potažmo USA, těžící z konfliktu. Válka se podle něj vleče i proto, že má odvést pozornost od jiných problémů. Opět kritizoval média a sociální sítě jako šířitele fake news. Ten, kdo říká, že Ukrajina vyhraje, nám lže. „Proč nám lžou?“ klade Bohbot otázku a sám na ni odpovídá: „To proto, aby válku prodloužili a prodali více zbraní!“ A každý, kdo nedrží kurs mainstreamových medií, je považován za proruského švába, či kolaboranta. Konfliktem je oslabována naše ekonomika, říká Bohbot. „Co máme z toho, že podporujeme Ukrajinu?“ opět se ptá Bohbot. Ukrajina podle soudu pana Bohbota vlastně už neexistuje. Bez pomoci nepřežije ani měsíc... (Uváděné příklady jsou často vytrhávány z kontextu – pozn. Rojnost).

Ve třetí části byla předmětem bezpečnost Evropy. Pro Starý kontinent není největším nebezpečím Rusko, říká Bohbot, ale islám. Mnohé čtvrti v západoevropských městech jsou pod kontrolou islamistů. Nenápadně se zde usazují a jsou potencionálním nebezpečím.

David Bohbot přednášel svou nedokonalou češtinou, která může stačit v běžné rozmluvě, ale při vysvětlování složitých geopolitických záležitostí se místy stávala méně srozumitelnou.

(Komentář podle záznamu přednášky na You Tube.)

Cendelínová studánka s obnovou tradice letnic

Snad od pradávna vyvěrá na úpatí severního svahu znojenské Kraví hory, přímo proti lávce přes Dyji, pramen chladivé vody. Proč se studánce říká Cendelínová, o tom se mezi znojemskými badateli vedou spory. Kde chybí fakta, nezazlívá se lidem s fantazií, že si pomohou fabulací, tak jak se o to pokusil znojemský hloubavý písmák Jiří Svoboda. Přišel dokonce s trojí verzí možného původu toho jména – poprvé by mohl pocházet od dobového dámského hedvábného čepce – cendlu, evokující svou jemností čistotu tamní studánky. Pak nedaleko odtud stával hostinec U

zeleného stromu, jemuž vládl hostinský Zendel, alias Cendl. Pro třetí možnost sáhl Svoboda až do hluboké minulosti, kdy dyjské údolí náleželo do pozemkového vlastnictví Mikulášského kostela, který z něj vybíral desátky – desátý díl úrody, odtud je blízko k německému výrazu pro deset – zehn, fon. „cen“, potažmo cendel.

Dnešní Koželužská ulice i Tremperk patřily kdysi do Thayadorfu – Dyjské vsi, v níž žil i Adolf Foyt, autor knížky Znojmo – perla jižní Moravy, v níž vzpomíná na staré místní tradice Svatodušních svátků, kdy čas letnic slavila poddyjská omladina právě u Cendelínové studánky. Tuto tradici se nyní snaží obnovit znojemský Okrašlovací spolek. K sešlosti dvou desítek účastníků obnoveného svatodušního svátku u studánky promluvil předseda Okrašlovacího spolku, MUDr. Lubomír Černošek. Historickou vazbu na církevní svátek připomněl PhDr. Jiří Kacetl. Zbyněk Sturz přečetl Svobodovu pověst o víle Tajáně, ochránkyni řeky Dyje. Pramene Cendelínové studánky následně požehnal znojemský děkan Mons. Jindřich Bartoš.

Cendelínová studánka Dole: Účastníci obnovené tradice letnic u Dyje

Okrašlovací spolek nyní aktuálně tlačí na zpřístupnění pramene Lesky, jehož obnovu vysoutěžil před dvěma roky v rámci akce Tvoříme Znojmo. Minulé vedení Znojma na realizaci přikleplo částku 800 tisíc korun, vymístilo odtud tábořiště bezdomovců a provedlo drobné úpravy. Bylo domluveno, že městská policie bude prostor kontrolovat. Současné vedení Znojma na započaté snahy nenavázalo. Údajně v okolí pramene znovu rozbili bezdomovci svůj kemp. Součástí projektu je naučná stezka od pramene k rybníku Hnědka. To by měl být pouze začátek rozsáhlejšího projektu, který by zahrnoval relaxační zónu údolím Lesky, včetně cyklostezky až po soutok s řekou Dyjí.

Ohlédnutí do historie znojemského Lidového domu

Co se v Lidovém domě dělo za druhé světové války, není dost dobře známo. Z dobové korespondence mezi radnicí a Lidovým domem vyplývá, že tam sídlilo bytové družstvo (Wohnungsgenossenschaft). Dá se předpokládat, že v závěrečné fázi války sloužil Lidový dům, stejně jako nedaleká škola či Německý dům, jako vojenský lazaret.

Po druhé světové válce, bezprostředně po osvobození, obnovila svoji činnost Československá sociální demokracie jako jedna ze stran Národní fronty. Fungovala jen krátce do června 1948, kdy došlo k převedení sociálních demokratů do komunistické strany. Tím pádem zřejmě znojemští sociální demokraté o Lidový dům přišli. Byl svým způsobem znárodněn a pozbyl svůj původní účel. Dělnictvo jako celek se v poválečné době a zejména po režimním převratu v únoru 1948, stalo oficiálně vůdčí silou ve státě a jeho privilegovanému postavení odpovídala i možnost využívání těch prostorů, které dosud sloužily měšťanstvu.

Na počátku 50. let převzal Lidový dům státní podnik Restaurace a jídelny (RaJ) Znojmo, ale provozoval pouze restauraci a zájemcům ze strany spolků pronajímal sály. Stavebně zůstalo vše při starém, změnil se jen účel využívání. Převážná část dění se soustředila do restaurace, která si zachovala svůj lidový ráz, kam se chodilo na pivo a kus řeči a na kulečnick.

Na východní straně dvora byla mezi roky 1973–1975 postavena řada garáží. Zhruba v téže době RaJ Znojmo plánoval umístit do Lidáku velkovýrobnu polotovarů a studené kuchyně. Z původního záměru i následně umírněné přestavby zřejmě sešlo.

Přísálí bylo využíváno ke stranickým a spolkovým schůzím. Hlavní sál občas sloužil k větším politickým akcím. V permanenci byl pak v plesové sezóně. Pamětníci si jistě vzpomenou na tradiční plesy znojemských podniků, pak na proslulé Vodácké maškarní bály. V Lidáku se konaly i plesy znojemských škol.

V poválečných letech hrával v Lidovém domě orchestr Nonet s kapelníkem Vlastimilem Janků. Jeho kmenovým zpěvákem byl zpočátku Otmar Chadim. Poté, co odešel zpívat do hotelu Znojmo ke konkurenčnímu Studio Clubu, z Domečku přišel zpěvák Vilda Beran, jenž zpíval i v duetu s Marií Brdičkovou a také s Iškou Ležalovou Havlíkovou.

Po rozchodu Nonetu hrával v Lidáku taneční orchestr Combo, zprvu pod vedením klávesisty Hilara Beschornera a posléze orchestr vedl trumpetista Karel Rubáček. Kmenovým zpěvákem Comba byl Jiří Scheider, přezdíváný znojemský Gott.

S tanečními orchestry se při plesech obvykle střídala i dechovka.

Vážení a milí čtenáři Rojnosti, rád uvítám také vaše názory, souhlasné i nesouhlasné. PhDr. Jiří C. Roupec.

Adresa redakce: roupec.jiri@volny.cz

Deset minulých archivních čísel Rojnosti lze dohledat na adrese <https://jiri-cmunda-roupec.cz/2nov3.htm>